ΕΤΟΣ Α΄ 'Εν 'Αργοστολίῳ τῇ 17 Δεκεμβρίου 1905. ΑΡΙΘ 38.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΗ

Πᾶσα αἴτησις δεκτὴ ὑπὸ ἰδιαιτέραν συμφωνίαν.

Αἰτήσεις ἀπευθυντέαι : 'Εφημ. «'Ανάστασις» 'Αργοστόλιον.

Συντάκτης
Μ. Σ. ΑΝΤΥΠΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ
Ἔτος . . Δραχ. 10.
'Αλλοδαπῆς Φραγ. 10.
'Εκδίδεται κατὰ Σάββατον.

ΓΕΝΟΥ ΟΔΥΣΣΕΥΣ

Πρωθυπουργέ !

Ἔχεις τὰ Σὰ ἁμαρτήματα ἐν τῷ παρελθόντι ἐὰν ὄχι εἰς μεγαλείτερον βαθμὸν ἐν ἴσῃ τοὐλάχιστον μοίρᾳ τῶν ἄλλων τῆς Ἑλλάδος Πρωθυπουργῶν.

Τὸ παρελθὸν ὑπῆρξεν *ἁμαρτωλὸν* καὶ Σὺ εἶσαι εἷς ἐκ τῶν *κολασμένων*.

Τὸ μέλλον δύναται νὰ ἦναι εὐγενὲς καὶ ἄξιον τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας καὶ τῶν *νεωτέρων ἰδεῶν*.

Τὸ μέλλον δύναται νὰ μεταβάλλῃ, τὸν *μπαλατόρον τῶν σαλονίων*, τὸν ποταπὸν *αὐλοκόλακα*, τὸν *δολοφόνον* τῶν *Εὐαγγελικῶν ταραχῶν* τοῦ 1902, εἰς *Γλάδστωνα*, εἰς *Γαριβάλδην* καὶ ἐν ἀνάγκῃ εἰς *Ροβεσπιέρον ! . . . . .*

Ὁ Λαὸς Πρωθυπουργὲ ρίπτει *ἀνάθεμα* εἰς τὴν πεπατημένην ὁδὸν καὶ θέλει νὰ βαδίσῃ νέαν φέρουσαν πρὸς τὰ πρόσσω, ἐὰν πρέπει, προτιμᾷ τὸ *ἄγνωστον* ἀπὸ τὸ *παρελθὸν*, ὡς πρὸς τοῦτο δεῖται *σημαιοφόρου* ἀναγράφοντος ἐπὶ τῆς σημαίας του τὴν λέξιν ΕΜΠΡΟΣ.

Ἡ Ἑλλὰς Πρωθυπουργὲ ζητεῖ ἄνδρα ὅστις ἐπὶ τῆς μεγάλης συνειδήσεώς του νὰ γράψῃ τὰς λέξεις « τὸ τολμᾶν εἶνε πρόοδος » καὶ νὰ εἴπῃ, τόσον δυνατὰ ὥστε ν' ἀκουσθῇ καὶ εἰς τὸ ΠΑΛΑΤΙ καὶ εἰς τὸ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ τὴν ἔννοιαν, ΘΕΛΩ.

Γενοῦ Σὺ ὁ *Σημαιοφόρος !* Γενοῦ Σὺ ὁ *'Ανήρ !*

Τὸ *τὶς πταίει* ἐκάθισε τὸν *Τρικούπην* εἰς τὴν ἕδραν τοῦ Πρωθυπουργοῦ.

Τὸ ΑΥΤΟΣ ΠΤΑΙΕΙ θὰ καθίσῃ ἀσφαλῶς τὸν μεγάλον ἄνδρα ὅστις θὰ τὸ εἴπῃ εἰς τὸν *θρόνον* ὅστις εὑρίσκεται ἐστημένος μέσα εἰς τὴν καρδίαν τῶν Ἑλλήνων καὶ ὅστις μένει *κενὸς* τεσσαράκοντα χρόνους !

Τὸ «*ἡ Ἑλλὰς προώρισται νὰ ζήσῃ καὶ θὰ ζήσῃ*» ἀνέδειξε τὸν Τρικούπην ὡς μεγάλην διάνοιαν καὶ ὡς Ἑλληνικὴν καρδίαν.

Τὸ « ἡ Ἑλλὰς προώρισται νὰ ζήσῃ καὶ θὰ ζήσῃ ἄνευ ὅμως ΑΥΤΟΥ » τοῦτο ὅστις τὸ εἴπῃ θὰ γίνῃ ὁ *ἀθάνατος ἀνὴρ* τῆς νέας Ἑλλάδος.

Ἄρχων Θεοτόκη ! ἀπόστρεψον τὴν διάνοιαν ἐκ τοῦ μελανοῦ παρελθόντος καὶ ἔντεινον τὴν δύναμιν τῶν ὀφθαλμῶν Σου εἰς τὸ βάθος τῆς ὁδοῦ ἣν ἡ ἀσθενής μου γραφὶς Σοῦ ὑποδεικνύει, παρατήρησον καλῶς καὶ θὰ ἴδῃς λάκους πλήρεις αἵματος καὶ λοφίσκους γεμάτους ὀστῶν καὶ ἀδελφοὺς τὴν μάχαιραν εἰς τὰς καρδίας καὶ τὰς πλευρὰς ἀλλήλων εἰσάγοντας, καὶ παρὰ τούτοις γυναῖκα ἔκπαγλον καὶ αἰθερίαν πλήρη *στεφάνων* καὶ *πληγῶν* ὁμοιάζουσαν μὲ *Ἥλιον* ἐνδεδυμένον *ράκη*, μὴ φοβηθεὶς δι' ὅλα ταῦτα διότι ὁ φόβος εἶνε ἴδιον τῶν *μικρῶν συνειδήσεων*, προχώρησον ἀπαθὴς καὶ ἴδε βαθύτερον, ἡ εἰκὼν ἀλλάσει οὔτε *λάκκοι* οὔτε *αἵματα* οὔτε *λοφίσκοι* οὔτε ὀστᾶ οὔτε ἀλληλοσπαραγμοί, ἐδῶ ἡ ὁδὸς εἶναι *λία*, μυροβόλος, κατάφορτος ἀπὸ μεγαλοπρεπεῖς δάφνας καὶ ὡραίους μυρσινῶν βλαστούς ! ἐκεῖ δὲ εἰς τὸ τέρμα ἡ Αἰθερία γυνὴ ὡραιοτέρα τῆς 'Αφροδίτης καὶ λαμπροτέρα τοῦ Ἡλίου δὲν ἔχει πλέον πληγὰς καὶ δὲν φορεῖ ράκη, φορεῖ πολύτιμον χιτῶνα καὶ χρυσᾶ σανδάλια, ἐπὶ δὲ τοῦ θείου μετώπου της διάδημα μεγαλοπρεπὲς καὶ ἐκθαμβοῦν, ἡ χείρ της κρατεῖ πολύτιμον στέφανον πλεγμένον μὲ τὰς ἀπαραμίλλους χεῖράς της !

Εἰπὲ τὸ *ἐμπρὸς σημαιοφόρε* καὶ πρόσελθε νὰ Σὲ στεφανώσῃ !

'Ανῆλθες ἐπὶ τῆς Πρωθυπουργικῆς ἕδρας δι' ἑνὸς *βήματος* ὅπερ μᾶς ἐνέπλησε ὑπερηφανείας καὶ χαρᾶς, τὸ βῆμα τοῦτο καίτοι ἀνεπαίσθητον καὶ μικρὸν ἐγκλείει *ἐλπίδας*, εἴδομεν τὴν φοβερὰν ΚΙΡΚΗΝ διὰ τοῦ βήματος τούτου νὰ *ζαρωθῇ* καὶ νὰ σύρῃ *ὄπισθεν* τὸ, πρὸς τὰ *ἐμπρὸς συνειθισμένον* νὰ κτυπᾷ, μαστίγιόν της.

Ὦ Θεοτόκη ! κᾶμε ἀθάνατον τὴν ὡραῖαν τῶν εὐγενῶν Φαιάκων Νῆσον καὶ σῶσον τὴν *Ἑλληνικὴν λέμβον* ! φρᾶξον τὰ ὦτα τῶν γενναίων ἀλλὰ δελεαζομένων ναυ-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΙ.Σ5.Φ4.0014.Υ1.0036

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

τῶν ἵνα μὴ ἠχῶσιν οἱ μελῳδικοὶ ἀλλὰ θανατηφόροι τῶν *Σειρήνων* τοῦ *Παλατιοῦ* ἦχοι καὶ . . . . δι' ἑνὸς ἅλματος ἅρπασον τὸ φοβερὸν τῆς ΚΙΡΚΗΣ μαστίγιον τοῦ ὁποίου αἱ φοβεραὶ καὶ σκολυκώδεις πληγαὶ ἀκόμη μαρτυροῦσι τὴν σκληρότητα καὶ *ἐπιτηδειότητα* . . . ἴδε τὰ πλευρὰ καὶ τὸν τράχηλον τοῦ *Σμολένσκη* τοῦ *Λεβίδου* τοῦ *Ῥάλλη* κ.τ.λ.

Μία ἀπόφασις, ἓν ἅλμα χρειάζεται !

Πρωθυπουργέ !

ΓΕΝΟΥ ΟΔΥΣΣΕΥΣ !

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ ΚΑΙ ΦΑΡΙΣΑΙΟΙ.

« Οὐαὶ ὑμῖν, Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι καθαρίζετε τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς παροψίδος, ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ἐξ ἁρπαγῆς καὶ ἀδικίας. »
(Ματθ. κγ'. 23—28.)

(συνέχεια)

Τοὺς ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Χριστοῦ Γραμματεῖς καὶ Φαρισαίους ἀντιπροσωπεύουσι παρ' ἡμῖν σήμερον οἱ περὶ τοὺς ἐξωτερικοὺς καὶ νεκροὺς θρησκευτικοὺς τύπους ἀσχολούμενοι καὶ μέγα περὶ αὐτῶν φρονοῦντες, οἱ λεγόμενοι φιλακόλουθοι καὶ ἐκκλησιαστικοὶ μετὰ τῶν πολλῶν αὐτῶν περὶ θρησκείας καὶ ἐκκλησίας προλήψεων καὶ δεισιδαιμονιῶν, οἱ μεγάλην σημασίαν δίδοντες εἰς τὰ τῆς ἐξωτερικῆς ψευδολατρείας, καὶ ὡς μέγα ἁμάρτημα ἡγούμενοι ἐὰν φάγωσι κρέας κατὰ τὴν τετάρτην ἢ παρασκευὴν, οὐδόλως δὲ προσέχοντες εἰς τὸ πνεῦμα καὶ τὴν ἠθικὴν τῆς θρησκείας καὶ τοῦ Εὐαγγελίου, διότι ἐνδιατρίβοντες ἀποκλειστικῶς περὶ τοὺς νεκροὺς τύπους, εἰσὶν ἀνίκανοι ὅπως εἰσδύσωσι εἰς τὰ τοῦ πνεύματος—εἰς τὴν ὑψηλὴν πνευματικὴν διδασκαλίαν τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς θρησκείας οὔτε εἶνε δυνατὸν ποτὲ νὰ χωρέσῃ εἰς τὸν παχυλὸν αὐτὸν νοῦν ὑψηλωτέρα τις καὶ λεπτοτέρα περὶ θρησκείας καὶ χριστιανισμοῦ ἔννοια, οὐδὲ τὸν ἠθικὸν καὶ κοινωνικὸν σκοπὸν ἀμφοτέρων νὰ κατανοήσωσι δύνανται. Αὐτοὶ εἶναι προσκεκολλημένοι εἰς τοὺς τύπους, εἰς τὰ ὑλικὰ σημεῖα καὶ τὰς ἐξωτερικὰς παραστάσεις, ἀλλὰ τὴν ὑποκεκρυμμένην πνευματικὴν αὐτῶν ἔννοιαν καὶ σημασίαν παντάπασιν ἀγνοοῦσιν. Τόσον πολὺ ἐξοικειώθησαν πρὸς τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς τύπους, καὶ τοσαύτη ἡ πρὸς ἐκτέλεσιν τούτων μέριμνα αὐτῶν, ὥστε νὰ ἀποξενωθῶσι παντάπασιν τῆς *οὐσίας* καὶ τοῦ πνεύματος τῆς θρησκείας.

Πιστεύουσιν εἰς θεὸν, ἀλλὰ δὲν ἔχουσιν ὀρθὴν ἰδέαν περὶ θεοῦ, φρονοῦντες ὅτι ὁ τὰ πάντα πληρῶν ἀπειροτέλειος θεὸς, ὑπάρχει μόνον κεκλεισμένος ἐντὸς τοῦ στενοῦ χώρου τοῦ τυπικοῦ ναοῦ ἐν ᾧ *μηχανικῶς καὶ ἀσυνειδήτως* τελεῖται ἡ τυπικὴ ἱεροτελεστία ἢ λειτουργία ἢ μᾶλλον ψευδολατρεία !

Ἡ πρὸς τὸν θεὸν πίστις αὐτῶν, εἶνε πίστις τυφλὴ καὶ ἄλογος, οὐχὶ δὲ πίστις λογικὴ καὶ πεφωτισμένη, εἶναι πίστις ἐξ ἧς ἀποκλείεται ἡ ζωοποιὸς δύναμις τῆς ἀγάπης, ἡ πολλῶν ἀγαθῶν καὶ εὐγενῶν ἔργων καὶ πράξεων παραγωγὸς, πίστις ἀνενέργητος ὅλως καὶ νεκρὰ ἥτις ὁδηγεῖ τὸν οὕτω πιστεύοντα εἰς προλήψεις καὶ δεισιδαιμονίας καὶ εἰς ζῆλον θρησκευτικὸν «οὐ κατ' ἐπίγνωσιν» καταλήγοντα εἰς ἐμπαθῆ καὶ ἄλογον φανατισμὸν, καὶ εἰς μῖσος πολλάκις ἐναντίον ἐκείνων οἵτινες ἄλλως ἢ ὡς αὐτοὶ περὶ θρησκείας καὶ χριστιανισμοῦ φρονοῦσιν.

Ἡ διὰ τῆς ἀληθοῦς θρησκείας τοῦ Χριστοῦ διαμόρφωσις καὶ ἀνάπλασις τοῦ ἤθους καὶ τῆς καρδίας, καὶ πᾶσα δι' αὐτῆς ἠθικὴ καὶ πνευματικὴ καλλιέργεια πρὸς παραγωγὴν καὶ ἀνάπτυξιν λεπτῶν καὶ εὐγενῶν χριστιανικῶν αἰσθημάτων ἐν τῇ ψυχῇ παντὸς πεφωτισμένου καὶ μὴ φανατικοῦ καὶ δεισιδαίμονος χριστιανοῦ, εἶνε τι ἄσχετον καὶ ἀλλότριον πρὸς τὴν θρησκείαν τῶν *νεκρῶν τύπων* ἣν ἀσπάζονται καὶ λατρεύουσιν οὗτοι.

Ὕψος φρονήματος καὶ ἰδεῶν, λεπτότης αἰσθήματος, ἠθικότης χαρακτῆρος, ἰδέαι, ἀρχαὶ καὶ πεποιθήσεις στηριζόμεναι ἐπὶ τοῦ πνεύματος καὶ τῶν λογικῶν ἀρχῶν τοῦ Εὐαγγελίου, εἰς τὰ ὄμματα τῶν φανατικῶν τούτων παρίστανται ὡς ἰδέαι νεωτεριστικαὶ καὶ ἀντιχριστιανικαὶ ἵνα μὴ εἴπω ἀθεϊστικαὶ !

Εἶνε *ἀσκοὶ* παλαιοὶ πεπαλαιωμένων προλήψεων, καὶ δεισιδαιμονιῶν εἰς οὓς δὲν χωρεῖ ὁ νέος οἶνος τῆς λογικῆς καὶ τῆς ἐπιστήμης. Εἶνε γνήσιοι ἀπόγονοι τῶν Φαρισαίων, ἔχοντες ὡς οἱ πρόγονοι αὐτῶν, λίαν ἐσφαλμένην ἰδέαν περὶ ἐκκλησίας, φρονοῦντες ὅτι πᾶς ὁ περιβαλλόμενος ῥάσσα καὶ φέρων ἐπὶ κεφαλῆς καλυμαύχιον εἶνε καὶ ἡγιασμένος ὑπὸ τοῦ θεοῦ διότι ἐφοίτησεν ἤδη εἰς αὐτὸν τὸ ἅγιον πνεῦμα ! ! ! Ἀδιάφορον ἐὰν ἡ ψυχὴ τοῦ ῥασοφορέσαντος, εἶνε *ἠθικῶς* μεμολυσμένη, ἢ ἐὰν ὁ τὸ ἱερατικὸν ἀξίωμα ἐπιδιώξας, μεταχειρίζεται τοῦτο ὥς τι κοινὸν βιοποριστικὸν ἐπάγγελμα, ἢ ὡς μέσον ἀνέτου κερδοσκοπίας.

Ὁ προληπτικὸς καὶ δεισιδαίμων ἀρκεῖται εἰς τὴν ἐξωτερικὴν περιβολὴν τοῦ ἱερέως, ἢ ὡς λέγει ὁ Χριστὸς «εἰς τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς παροψίδος» (Ματθ. κγ'.) ἀλλὰ περὶ τῆς ἐσωτερικῆς καὶ ἠθικῆς ῥυπαρότητος καὶ ἀκαρθασίας τῆς ψυχῆς *τοῦ φέροντος μόνον τὸ σχῆμα τοῦ ἱερέως*, οὐδόλως ἐνδιαφέρεται, καὶ διατί ; Διότι δὲν εἶνε χριστιανὸς τῆς *οὐσίας* ἀλλὰ τοῦ νεκροῦ *τύπου*, ὀνόματι καὶ οὐχὶ πράγματι χριστιανὸς, συγχέων τὴν ἠθικῶς καὶ πνευματικῶς νεκρὰν τυπικὴν ἐκκλησίαν πρὸς τὴν ἀληθῆ καὶ ζῶσαν τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίαν, τὴν πραγματικὴν τῶν ἔργων τῆς ἀρετῆς ἐκκλησίαν, ἥτις οὐδὲν μετὰ τῆς πρώτης κοινὸν ἔχει εἰμὴ μόνον τὸ ὄνομα.

(ἕπεται συνέχεια)

Ε. Κ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Αὔριον ἐν τῷ « Λαϊκῷ Ἀναγνωστηρίῳ » ἐξακολούθησις περὶ Σοσιαλισμοῦ καὶ Χριστιανισμοῦ—ὥραν 10ην πρωϊνὴν—Εἴσοδος ἐλευθέρα.

ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΕΥΓΕΝΕΙΣ ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ ΚΑΙ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΑΣ.

« Εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς γῆς ὅπου ὑπάρχει πολιτισμὸς καὶ πρόοδος ἡ γυνὴ δρᾷ παραλλήλως τοῦ ἀνδρός, δρᾷ τόσον ὥστε ἀνεδείχθη ἄριστος ἰατρός, μεγάλος ἐφευρέτης, δεινὸς δικηγόρος, ἐπιτηδειότατος χρηματιστὴς καὶ προνοητικώτατος ἔμπορος.

Ἡ γυνὴ ἐν συντόμῳ ἁμιλλᾶται, ὡς μέλος κοινωνικὸν τῷ ἀνδρὶ καὶ τόσον ἀποτελεσματικῶς ὥστε εἰς πολλὰ στάδια τὸν ὑπερέβη καὶ τὸν ἐνίκησεν, προσεχῶς δὲ θὰ ἀναφέρομεν στατιστικὴν γεγονότων τῆς δράσεως τῶν γυναικῶν καθ' ἣν θὰ ἀποδειχθῇ ὅτι αὕτη εἶνε εἷς μέγας παραγωγὸς τῆς βιομηχανίας, τῆς γεωργίας, τῶν τεχνῶν καὶ τῶν γραμμάτων καὶ ὅτι τὸ βάρος τοῦ νοός της καὶ ἡ ἀντοχὴ τῶν σωματικῶν της δυνάμεων δὲν ὑστεροῦσιν, ὥς τινες λίαν ἐπιπολαίως διϊσχυρίζονται, τῶν τοῦ ἀνδρός, ἀλλ' ὅτι ἐλλείπει ἡ ἀνάπτυξις καὶ ἐκγύμνασις, ἕνεκεν τῶν ὁποίων ἐλλείψεων ἐμμένει εἰσέτι ἡ γυνὴ εἰς κατωτέρα βαθμίδα τῆς ἀνθρωπίνου προόδου.

Διὰ τὰς ἀνωτέρω αἰτίας αἱ κυρίαι καὶ δεσποινίδες ὅλου τοῦ κόσμου συνηνώθησαν καὶ συνειργάσθησαν ἐπιτελέσασαι ἐντὸς βραχέως χρόνου μεγάλας προόδους αἵτινες ἔθεσαν τὸν ἀ λ α ζ ό ν α καὶ τ υ ρ α ν ι κ ὸ ν ἄνδρα εἰς τὴν θέσιν του! Καὶ ἐν Ἀθήναις καὶ εἰς τὴν Κόρινθον καὶ ἀλλαχοῦ ἡ γυνὴ ἐργάζεται καὶ προχωρεῖ, ἐνταῦθα, ὦ εὐγενεῖς Δέσποιναι καὶ Δεσποινίδες, δὲν εἶνε ἐλπὶς νὰ συμπύξητε ἕνα σύλλογον καὶ νὰ δράσητε καὶ ὠφελήσητε καὶ νὰ προχωρήσητε ;

Ὦ ! πόσον περισσότερον θὰ ὠφελούσατε Σεῖς ἀπὸ τοὺς ἄνδρας τοῦ Ἀργοστολίου οἵτινες δυστυχῶς εἶνε ἄνευ θελήσεως καὶ νοός ! Σκεφθῆτε.

ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΟΛΟΦΟΝΟΣ.

Μόνον εἰς τὰ μυθιστορήματα ὑπὸ γονίμων φαντασιῶν πλάττονται τόσον φοβερὰ ἐγκλήματα ὡς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἡμεῖς σήμερον δημοσιεύομεν ἵνα γινῃ γνωστὸν ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἔχει ὡς Ὑπουργὸν τὸν μέγιστον τῶν δολοφόνων, ἰδοὺ τοῦτο!

Πρὸ ἑξαετίας ὁ Στυλιανὸς Μουσούρης ἕλκων τὴν καταγωγὴν ἐκ Κεφαλληνίας πολυμαθής, γνωστὸς τύπος τῶν Ἀθηνῶν διὰ τὴν ἰδιόρρυθμον αὐτοῦ ζωὴν καὶ διὰ τὰς ἀρχάς του ἀποκλινούσας εἰς τὰς κοινωνιστικὰς ἰδέας, ἕνεκεν διαφόρων τοῦ βίου του περιστάσεων ἠναγκάσθη νὰ ζητήσῃ θέσιν τινὰ παρὰ τοῦ κ. Σιμοπούλου, Ὑπουργοῦ τότε τυγχάνοντος, μετὰ περιφρονήσεως δὲ ἀπεπέμφθη ἐκφρασθεὶς διὰ τοῦτο ἀνευλαβῶς ἢ ἔστω ἀπειλητικῶς διὰ τὸν Σεβαστὸν καὶ ταχυδακτυλουργικώτατον οἰκονομολόγον, τοῦτο δὲ ἤρκεσε νὰ ἐρεθίσῃ τὴν αὐτοῦ μεγαλειότητα Σιμοπούλου τοῦ Α'. καὶ ὁ Ἕλλην αὐτὸς πολίτης χωρὶς πολλὰς διατυπώσεις συλλαμβάνεται καὶ ἐγκλείεται εἰς τὸ φρενοκομεῖον Κερκύρας ἐπὶ τῇ ψευδῆ καὶ ἀτίμῳ πιστοποιήσει ὅτι οὗτος εἶνε τρελλός !

Ἔκτοτε ματαίως διαμαρτύρεται, ματαίως κλαίει καὶ ὀδύρεται, ματαίως ἱκετεύει, οὔτε ἄνθρωποι οὔτε Θεὸς τὸν ἀκούουσι οὐδὲ τὸν οἰκτείρουσι !

Τὸ θῦμα τοῦ Σιμοπούλου παλαίει ἐπὶ ἓξ ἤδη ἔτη μεταξὺ τῆς ἀπανθρωπίας τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ τῆς μανίας τῶν φρενήρων καὶ μαινομένων !

Οἷον μαρτύριον ! ὦ Σατανᾶ Σιμόπουλε !

Ἂς φαντασθῇ ἕκαστος ἐξ ἡμῶν ἑαυτὸν ἐν πληρεστάτῃ διανοητικῇ ὑγείᾳ διατελοῦντα καὶ αἴφνης νὰ συλλαμβάνεται καὶ νὰ ἐγκλείηται ὡς φρενοβλαβὴς αἱ δὲ διαμαρτυρίαι του καὶ οἱ θρῆνοι του νὰ εὑρίσκωσι κεκλεισμένην τὴν θύραν τῆς ἀνθρωπίνου συνειδήσεως !

Βάσανον μεγαλειτέραν ταύτης εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐφεῦρόν ποτε οἱ καταχθονιότεροι καὶ φυσικώτεροι τῶν κακούργων !

Τί ἀπαίσιον καὶ τρομερὸν εἶνε τοῦτο! νὰ ψυχορραγῇ καὶ νὰ ἀγωνιᾷ ἓξ ὁλόκληρα ἔτη ! ἡ ψυχή !

Ἐν τῷ εἰκοστῷ αἰῶνι, καὶ ἐν Συνταγματικῷ Πολιτεύματι καὶ δὴ ἐν Ἑλλάδι δολοφονοῦνται καὶ καταδικάζονται εἰς ἰσόβια μαρτύρια οἱ Ἕλληνες πολῖται διότι ἐτόλμησαν νὰ ἐκφρασθῶσιν ἀνευλαβῶς ἢ ἀπειλητικῶς ἐναντίον τῆς πολιτικῆς πορείας ἢ τῶν προσωπικῶν ἐλλαττωμάτων ἑνὸς πολίτου Ὑπουργοῦ !

Εἶνε ἄραγε γνωστὰ ταῦτα εἰς τὸν Λαόν, εἶνε γνωστὴ ἄραγε ἡ νέα αὐτὴ περίοδος τῶν ἱεροεξεταστικῶν ὀργίων ;

Ὦ Ἕλληνες Δημοσιογράφοι, Σεῖς οἵτινες εἶσθε οἱ εὐγενεῖς τῆς προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ σκαπανεῖς δὲν θὰ ἐγείρεται φωνὴν διαμαρτυρίας κατὰ τῶν δολοφόνων τῆς συνειδήσεως καὶ κατὰ τῶν παραβιάσεων τοῦ θεμελιώδους Νόμου καὶ κατὰ τῶν ἀκατανοήτων καὶ παρανόμων τῆς ἐλευθερίας δεσμεύσεων ;

Καὶ σὺ τέλος Λαέ, τὸν ὁποῖον ἴσως περιμένει αὔριον ὁμοία τύχη εἰς τὴν πρώτην οἰμωγὴν τὴν ὁποίαν ἐκβάλλεις διὰ τὰ ἄδικα λακτίσματα τῶν ἀσπλάγχνων διοικητῶν καὶ Κυβερνητῶν Σου, δὲν θὰ ἀγανακτήσῃς καὶ δὲν θὰ στιγματίσῃς μίαν τοιαύτην πρᾶξιν τόσον ἐγκληματικὴν ἀπίστευτον καὶ ἄτιμον !

Ἐὰν ὁ ἄνθρωπος οὗτος, ἐὰν ὁ Στελιανὸς Μουσούρης τὸ θῦμα τοῦτο τοῦ Ἀτίμου Καθεστῶτος εἶνε ἔνοχος ἐνώπιον τῶν νόμων ἂς δώσῃ λόγον τῶν πράξεών του ἐν τῷ μεγάρῳ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐνώπιον τῆς Κοινωνίας καὶ ἂς καταδικασθῇ ! Ἐὰν ὅμως οὐδὲν κακὸν ἔπραξεν εἶνε ἀπαίσιον εἶνε ἀνήκουστον, εἶνε ὄνειδος καὶ διὰ τὴν Δικαιοσύνην καὶ διὰ τὸν Λαὸν νὰ ἀνέχηται ἓν τόσον μεγάλον στίγμα.

Σιμόπουλε μὴ ἐπιθυμεῖς δάφνας [illegible] ;

Σιμόπουλε μὴ θέλεις τὸν τελευταῖον θρίαμβον τοῦ με-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

γάλου Δουκὸς Σεργίου ; Ἴδωμεν θὰ δημιουργήσητε ἐν Ἑλλάδι ἀναρχικοὺς διὰ τῆς βίας ; δὲν θέλομε νὰ τὸ φαντασθῶμεν τοῦτο διότι εἶνε βδελυρόν !

ΒΡΥΚΟΛΑΚΑΣ ΚΑΙ ΒΑΘΡΑΚΑΣ.

—

(Ἐνῶ ὁ Κουάκερος ἐτρεμόσβυνε τὴν φωνίτσα του μὲ τὰς λέξεις.

Πουριτανὸν ἀνθρωπῖσκον εὐήθην εὐᾶν.

Ζωντανεύει ὁ Πουριτανὸς καὶ στὸν Κουάκερον.

Τάδε σερβίρη τραβίρη τραβᾶν).

Πουριτ. (βρυκόλαξ)—Εἶσαι ἐντελῶς ἀφηρημένος καὶ σχεδὸν μετέωρος σὰν τὰς ἰδέας ποῦ εἶχα ὅταν ἤμουν νέος :

Ἐζωντάνεψα διότι ἐξέχασα ὅταν ἀπέθανα νὰ ζητήσω συγχώρησιν ἀπὸ τὸν διδάσκαλον τῶν ἀναμορφωτικῶν ἰδεῶν τὸν ὁποῖον ἔκαμα τὸ λάθος νὰ τὸν παραβάλλω μὲ παντὸς εἴδους ζῷον χωρὶς νὰ φέρω ἀποτέλεσμα ἐνῷ ἂν τὸν παρέβαλλον μὲ ἐ μ α υ τ ὸ ν τότε εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ ἔπαυε νὰ γράφῃ καὶ νὰ ζῇ πλέον διότι ὁ τοιοῦτος ἐξευτελισμὸς θὰ ὑπερέβαινε ὅλας τὰς βαθμῖδας τοῦ Ἰταλικοῦ ὑβρεολογίου.

Κουάκερος (Βάθραξ) (σταυροκοπούμενος) εἶσαι λοιπὸν ζωντανὸς καὶ θερμαινόμενος ; θὰ φωτισθῶμε λοιπὸν καὶ πάλιν ἀπὸ τὰς μεγαλοφυεῖς καὶ εἰλικρινεῖς σκέψεις Σου ; ὤ ! πόσον ὁμοιάζουσι αὗται μὲ τὸ κεφάλι τοῦ σιὸρ Ἀνδρέα τοῦ Ραζῆ ποῦ τὰ γ έ ν ε ι α του δ ι α ψ ε ύ δ ο υ ν τὰ μ α λ λ ι ά του, ἔτσι καὶ Σὺ ἀγάπη μου τὰς παλαιάς Σου σκέψεις διαψεύδουν αἱ νέαι καὶ ἡ μία περικοπὴ τοῦ ἄρθρου σου διαψεύδει τὴν ἑτέραν.

Σημ. Λυπούμεθα ὅτι ἐλλείψει χώρου δὲν δυνάμεθα νὰ ἐξακολουθήσωμεν τὸν ἐνδιαφέροντα τοῦτον διάλογον, καὶ νὰ γράψωμε τὰς κρίσεις μας ἐπὶ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Πουριτανοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ ἄρθρου ὁ « Σοσιαλισμὸς » : στὸ προσεχὲς φύλλο χωρὶς ἄλλο θὰ τὰ ποῦμε.

ΤΟ ΕΛΑΙΟΝ.

—

Συνελθοῦσα ἡ ἐπιτροπὴ ἔκαμε νέον πρωτόκολλον κατὰ τὸ ὁποῖον ἡ βαρέλλα ὡρίσθη ἀπὸ 46 εἰς 38. Ἐναπομένει τώρα νὰ ἴδωμεν μήπως οἱ κ. κ. ἐνοικιασταὶ ἀρχίσουν τὰ συνήθη παράπονα καὶ μέσα καὶ μεταβληθῇ ἐκ νέου τὸ πρωτόκολλον καὶ ἴδωμε ἄνθρακας τὸν θησαυρόν μας.

ΛΕΟΝΤΟΣ ΤΟΛΣΤΟΗ.

(Μέγιστος Ρῶσσος φιλόσοφος τοῦ αἰῶνος.)

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ζ΄.

Ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ εἶνε νόμος τοῦ Θεοῦ ὄχι διότι ἐδόθη εἰς τοὺς ἀνθρώπους κατὰ τρόπον θαυμάσιον ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ, ὅπως βεβαιοῦσι πάντοτε οἱ ἱερεῖς, ἀλλὰ διότι δεικνύει εἰς τοὺς ἀνθρώπους σταθερῶς τὴν ὁδόν, ἣν ὀφείλουσι ν' ἀκολουθήσωσιν, ὅπως ἀπαλλαγῶσιν ἀσφαλῶς ἀπὸ τὰ δεινά, τὰ ὁποῖα τοὺς βασανίζουσι καὶ νὰ τύχωσι τοῦ μεγαλειτέρου ἐσωτερικοῦ (πνευματικοῦ) καὶ ἐξωτερικοῦ (σωματικοῦ ἀγαθοῦ. Τὸ ἀγαθὸν δὲ τοῦτο δὲν θὰ δίδεται μόνον εἰς ἐκλεκτούς τινας, ἀλλ' εἰς πάντας τοὺς ἀνθρώπους ἄνευ διακρίσεως.

Ὁ δέ νόμος τοῦ Θεοῦ εἶνε οὗτος: «Ὅσα ἂν θέλητε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως». Διδάσκει δὲ εἰς τοὺς ἀνθρώπους, ὅτι ἐκπληροῦντες πιστῶς αὐτὸν ἀπολαμβάνουσιν ἀσφαλῶς τοῦ ἐσωτερικοῦ ἀγαθοῦ, τοῦ πνευματικοῦ, τὸ ὁποῖον εἶνε ἡ συναίσθησις ὅτι αἱ πράξεις των εἶνε σύμφωνοι μὲ τὴν θέλησιν τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ ἐπαύξησις τῆς ἀγάπης πρὸς ἑαυτοὺς καὶ τοὺς ἄλλους, συγχρόνως δὲ ἐπιτυγχάνουσι καὶ τοῦ μεγαλειτέρου καὶ ἀσφαλεστέρου εἰς τὴν κοινωνίαν ἀγαθοῦ ἀπομακρυνόμενοι δὲ τοῦ νόμου αὐτοῦ, χειροτερεύουσιν χωρὶς ἀμφιβολίαν τὴν κατάστασιν αὐτῶν.

Καὶ τῷ ὄντι, ἐκεῖνος ὅστις δὲν λαμβάνει μέρος εἰς τὸν πόλεμον τὸν ὁποῖον διεξάγουσι μεταξύ των οἱ ἄνθρωποι, ἀλλὰ μακρὰν τῆς πάλης αὐτῆς παρατηρεῖ τὴν ζωὴν τῶν ἀνθρώπων, ἀντιλαμβάνεται καθαρὰ ὅτι οἱ ἄνθρωποι πράττουσιν ἀπαράλακτα ὅπως οἱ παῖκται ἐκεῖνοι, οἵτινες δίδουσι τὴν μακρὰν, ἀλλὰ βεβαίαν αὐτῶν περιουσίαν, μὲ τὴν ἐλπίδα, τὴν πολὺ ἀβεβαίαν, ὅτι θὰ τὴν αὐξήσωσι.

Ὁ ἐργάτης ἐκεῖνος, ὅστις προσφερόμενος νὰ ἐργασθῇ μὲ εὐθηνότερον μισθὸν, ἐλαττώνει τὴν ἀξίαν τῆς ἐργασίας τῶν συντρόφων του, ἆρα γε θὰ καλλιτερεύσῃ τὴν θέσιν του ; Τοῦτο εἶνε τόσον ἀβέβαιον, ὅσον ἀβέβαιον εἶνε τὸ κέρδος τοῦ παίκτου ὅστις ποντάρει εἰς τὸ χαρτοπαίγνιον ἢ ἀγοράζει λαχεῖον.

Ἀπειρία περιστάσεων δύναται νὰ συντελέσῃ ἵνα ἡ κατάστασίς του μείνῃ ἡ αὐτὴ ἢ καὶ νὰ χειροτερεύσῃ· ἡ προσφορὰ αὐτοῦ ὅμως ὅπως ἐργασθῇ εὐθηνότερον, ἢ ἡ ἐπιθυμία του ὅπως ὑπηρετήσῃ τοὺς κεφαλαιούχους καὶ τὴν κυβέρνησιν, εἶνε τοσοῦτον βέβαιον ὅτι θὰ χειροτερεύσῃ ἔστω καὶ ὀλίγον, τὴν θέσιν τῶν ἐργατῶν καὶ τὴν ἰδικήν του, ὅσον εἶνε πιθανὸν ὅτι ὁ παίκτης θὰ χάσῃ τὴν καταβολήν του.

Δι' ἐκείνων ὅστις δὲν λαμβάνει μέρος εἰς τὴν πάλην μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ παρακολουθεῖ τὴν ζωήν, εἶνε φανερὸν ὅτι καθὼς εἰς τὰ τυχηρὰ παιγνίδια, εἰς τὰ λαχεῖα καὶ τὸ χρηματιστήριον δὲν πλουτοῦσι, παρὰ ἐκεῖνοι οἵτινες διατηροῦσι τὰ τοῦ τοιούτου εἴδους παιγνίδια. λαφεῖα, τραπεζικὰ γραφεῖα καὶ χρηματιστήρια, καὶ καταστρέφουσι ὅλους ἐκείνους ὅσοι παίζουν, τοιουτοτρόπως εἰς τὸν κοινωνικὸν ἀγῶνα δὲν πλουτοῦσι, παρὰ μόνον αἱ κυβερνήσεις, οἱ πλούσιοι καὶ ἐν γένει οἱ καταπιεσταί, οἱ δὲ ἐργάται, οἵτινες μὲ τὴν ἐλπίδα τοῦ νὰ καλλιτερεύσουν τὴν θέσιν των ἀπομακρύνονται ἀπὸ τὸν νόμον τῆς ἀλληλοβοηθείας, ἄλλο δὲν κάμνουν, παρὰ νὰ χειροτερεύουν τὴν τύχην ὅλων τῶν ἐργατῶν, κατὰ συνέπειαν δὲ καὶ τὴν ἰδικήν των.

Ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ εἶνε νόμος τοῦ Θεοῦ διότι ὁρίζει τὴν θέσιν τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ κόσμῳ, δεικνύων εἰς αὐτὸν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶναι καλλίτερον νὰ πράξῃ, τόσον διὰ τὴν πνευματικὴν αὐτοῦ ζωὴν, ὅσον καὶ διὰ τὴν σωματικήν.

Πρὸς ἐξήγησιν δὲ τοῦ νόμου τούτου λέγει τὸ Εὐαγγέλιον ; « Μὴ οὖν μεριμνήστητε, λέγοντες, Τί φάγωμεν, ἢ τί πίωμεν ἢ τί περιβαλώμεθα· οἶδε γὰρ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος ; ὅτι χρῄζεται τούτων ἁπάντων· ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν. » Δὲν εἶναι δὲ ταῦτα λέξεις, ἀλλ' ἡ ἐξήγησις τῆς ἀληθινῆς θέσεως τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ κόσμῳ. (ἀκολουθεῖ)

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ